

15) Efter sidste Stykke indskydes som nyt Punktum: „Ved nyt Lejemaal kan Ejeren ogsaa, forinden Overenskomst er sluttet med ny Lejer, indbringe Spørgsmaalet om en af ham ønsket Lejeforhøjelse for Nævnet“.

ad 15) I København nægter Nævnet dette, hvilket kun forvolder Tidsspilde og Gener.

ad § 4. 16) I 3die Stykke udgaar sidste Punktum.

ad 16) Det synes urimeligt efter den Langsomhed, hvormed Nævnene ofte virker, at fastsætte en slig Regel, saa længe der savnes en Bestemmelse om, at Nævnet er pligtigt til her straks at afsige Kendelse. Det synes tillige ganske unødvendigt.

ad § 5. 17) I 2det Stykke ændres „Kosten“ til „Kost“.

ad § 6 A. 18) 1ste Stykke, 1ste Punktum, affattes saaledes: „Ved de Afgørelser, som Nævnet træffer, skal det gaa ud fra, hvad der efter almindeligt forretningsmæssigt Skøn vilde være rimelig Leje under de forhaandenværende økonomiske Konjunkturer med Udelukkelse af enhver ublu Udnyttelse af den ved Krigsforholdene fremkaldte ekstraordinære Situation. Ved den ovennævnte Bestemmelse af den rimelige Leje skal der bl. a. tages i Betragtning et efter forannævnte Regler fastsat Vederlag til Ejeren for hans i Ejendommen indestaaende Kapital samt for hans med Ejendommens Besiddelse og Administration forbundne personlige Arbejde og Risiko“.

ad 18) Huslejelovgivningens oprindelige Hensigt har formentlig kun været at forhindre „Lejeaager“, men ikke — i Lejernes Favør — at holde Lejen nede paa Fortidens Niveau uden Hensyn til den almindelige Prisstigning, som Ejeren formentlig ogsaa ma kunne paaberaabe sig i Forhold til den af ham i Ejendommen anbragte Kapital og det paa Driften anvendte Arbejde. En tilsvarende Bestemmelse, der ogsaa i Forhold til Ejeren tager Hensyn til Pengenes synkende Værdi, findes i den svenske Huslejelov.

19) 2det Stykke udgaar.

ad 19) Forslaget er ganske vilkaarligt og rammer paa ubillig Maade den Ejer, der har været saa hensynsfuld tidligere at lade sig nøje med et Lejepaalæg, der ikke staaar i Forhold til Prisstigningen m. v.

20) Som nyt 2det Stykke foreslaas indskudt: „Nævnet skal i Almindelighed ansætte Lejen paa Grundlag af den forelagte Kontrakt og er uberettiget til at stille Forslag om Forandringer i Kontraktens Bestemmelser, f. Eks. med Hensyn til Uopsigelighed, medmindre alle tilstedeværende Medlemmer i et beslutningsdygtigt Nævn er enige deri“.

ad 20) Det har vist sig, at Nævn i flere Tilfælde har gjort Forhøjelser afhængige f. Eks. af en lang Uopsigelighed, som Ejeren paa den Maade er blevet tvungen til at indgaa paa, og som kan virke som en forringende Servitut paa hans Ejendom.

21) I 3die Stykke udgaar „som Regel“.

22) I 3die Stykke, Linie 5, ombyttes „kan“ med „bør“.

23) 4de og 5te Stykke udgaar.

ad 23) Ejers Ret til paa kontraktmæssig Basis selv at være Herre i sit Hus uden Adgang for det offentlige til tvangsmæssig Indblanding — bortset fra Overtrædelse af Sundheds- og lignende Forskrifter — er et saa fundamentalt Led i Ejendomsraadigheden, at det maa være os tilladt at nedlægge den allerskarpeste Protest mod dette nye Indgreb i Ejers Værts- og Ejendomsrettighed. Paa et Omraade, hvor det alene drejer sig om at forhindre ublu Udnyttelse af Lejerne, vil man give et nyskabt administrativt Led af den kommunale Styrelse Adgang til — paa Begæring af en Bruger af en enkelt Del af Ejendommen — efter eget suverænt inappellabelt Skøn at afgøre, hvad og hvor meget en Ejer skal foretage af Vedligeholdelsesarbejder i sin egen Ejendom — ikke alene i paagældende Bruger Lejlighed, men i hele Ejendommen. Dette turde være i meget daarlig Harmoni i hvert Fald med Aanden i Grundlovens § 2 om Statsmagtens 3 Faktorer.

Hvis Ejeren ved mangelfuld Vedligeholdelse af Ejendommen krænker Lejers kontraktmæssige Ret, har denne sit rette og tilstrækkelige Værn i Domstolene, overfor